

Arrest

nr. 72 865 van 9 januari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 30 augustus 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 25 oktober 2011 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 december 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. VAN VRECKEM en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 11 maart 2009 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 30 augustus 2011 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot de onontvankelijkheid van de onder punt 1.1. vermelde aanvraag. Dit betreft de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"O., A. {...} (R.R.: xxxxxxxxxxxx)
nationaliteit: Nigeria(Bondsrepubl.)
geboren te {...}
adres: {...}

Naar aanleiding van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, ingediend op datum van 11.03.2009 door de advocaat van betrokkene, heb ik de eer u te informeren dat het verzoek onontvankelijk is geworden.

Redenen:

De aanvraag ging niet vergezeld van een aanvaardbaar identiteitsdocument zijnde (een kopie van) het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van (een kopie van) de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15/12/1980, ingevoegd bij art. 4 van de wet van 15/09/2006.

Bijgevolg dient betrokkene gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten haar betekend op 12.01.2011."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster betoogt als volgt:

"Het basisuitgangspunt is steeds dat naar de doelstelling van de voorwaarde tot het voorleggen van een identiteitsdocument moet gekeken worden en er moet geoordeeld worden of de identiteit al dan niet met zekerheid kan vastgesteld worden; In casu is de identiteit zeker; Dit blijkt met zekerheid uit het administratief dossier; Bij de indiening van het verzoek werd ook een dossier met stukken gevoegd waaruit de identiteit van verzoekster blijkt; Verzoekster in beroep is verbouwereerd door de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken; Verzoekster was op het ogenblik van het indienen niet in het bezit van een identiteitsdocument en bevond zich toen in detentie in de gevangenis van Brugge waardoor zij niet in staat was om zich een identiteitsdocument te verschaffen; Verzoekster werd strafrechtelijk veroordeeld waarbij haar identiteit werd vastgesteld; Verzoekster werd moeder van twee kinderen, haar identiteit blijkt uit de uittreksels van de geboorteakten die worden voorgelegd; De identiteit van verzoekster blijkt ook uit het dossier van de huwelijksaangifte, de huwelijksakte; Het uittreksel van de huwelijksakte werd voorgelegd bij de aanvraag; De identiteit van verzoekster blijkt ook uit het arrest van het Hof van Beroep van Gent van 10 april 2008, zijnde stuk 14 van de stukken die gevoegd werden bij de aanvraag; Dit arrest verklaarde de weigering van de ambtenaar van de Burgerlijke stand te Brugge om het huwelijk van verzoekster te voltrekken ongegrond; Al deze elementen maken dat de identiteit van verzoekster zeker is en het bestuur kennelijk onredelijk is geweest om tot de onontvankelijkheid van de regularisatieaanvraag te besluiten;"

2.2. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

2.3. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 9bis, §1, van de Vreemdelingenwet, dat het volgende bepaalt:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

De voorwaarde dat de vreemdeling beschikt over een identiteitsdocument is niet van toepassing op:

- de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop het beroep niet toelaatbaar wordt verklaard;
- de vreemdeling die zijn onmogelijkheid om het vereiste identiteitsdocument te verwerven in België, op geldige wijze aantoonst.”

2.4. In casu wordt verzoeksters aanvraag onontvankelijk verklaard aangezien de gemachtigde van de staatssecretaris oordeelde: *“De aanvraag ging niet vergezeld van een aanvaardbaar identiteitsdocument zijnde (een kopie van) het internationaal erkend paspoort of een gelijkgestelde reistitel, noch van (een kopie van) de nationale identiteitskaart, noch van een geldige motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15/12/1980, ingevoegd bij art. 4 van de wet van 15/09/2006.”*

2.5. Verzoekster betwist niet dat zij geen *“geldige motivering die toelaat [haar] vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van art. 9bis, §1 van de wet van 15.12.1980”* heeft voorgelegd. Uit lezing van de aanvraag van verzoekster blijkt dat zij geen enkele verklaring gaf voor het niet voorleggen van het vereiste identiteitsdocument. Pas in haar verzoekschrift voert verzoekster aan dat zij op het ogenblik van het indienen van de aanvraag in de gevangenis verbleef waardoor zij niet in staat was een identiteitsdocument te verschaffen, hetgeen evenwel niet vermag afbreuk te doen aan de terechte motivering in de bestreden beslissing zoals hiervoor geciteerd. Immers komt het verzoekster toe om bij haar aanvraag te motiveren waarom zij meent vrijgesteld te moeten worden van de voorwaarde van het voorleggen van een identiteitsdocument.

2.6. Verzoekster poneert dat zij diverse documenten heeft overgemaakt waaruit haar identiteit blijkt.

2.7. De bedoeling van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet is een duidelijk kader te scheppen voor de aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf, die een vreemdeling in buitengewone omstandigheden kan indienen bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Zo wordt duidelijk bepaald dat een identiteitsdocument, onontbeerlijk is: de aanvraag om machtiging tot verblijf kan niet anders dan onontvankelijk verklaard worden indien iemands identiteit onzeker is. Er dient vermeden te worden dat verblijfsvergunningen dienen om de (gewilde) onduidelijkheid over de identiteit te gaan regulariseren. Hiervan dienen twee situaties onderscheiden te worden waarin het voorleggen van een identiteitsdocument niet noodzakelijk is:

- de situatie van de asielzoeker wiens asielaanvraag nog niet definitief werd afgewezen of wiens cassatieberoep bij de Raad van State hangende is overeenkomstig artikel 20 (nieuw) van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;
- de situatie van een vreemdeling die aantoonst dat het onmogelijk is om het vereiste document in België te verwerven (Ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, p. 33).

Er dient te worden gesteld dat uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de Vreemdelingenwet blijkt dat het de bedoeling van de wetgever is dat een vreemdeling die een verblijfsaanvraag indient overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zijn identiteit *“aantoonst”*: *“De bedoeling van artikel 9bis is een duidelijk kader te scheppen voor de aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf, die in buitengewone omstandigheden wordt ingediend door een vreemdeling bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Zo wordt duidelijk bepaald dat een identiteitsdocument, zijnde een paspoort of daarmee gelijkgesteld reistitel onontbeerlijk is: de machtiging tot verblijf kan niet anders dan onontvankelijk verklaard worden indien iemands identiteit onzeker is. Er dient vermeden te worden dat verblijfsvergunningen dienen om de (gewilde) onduidelijkheid over de identiteit te gaan regulariseren.”* (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 33).

Verzoekster betwist niet dat zij bij haar aanvraag geen paspoort of daarmee gelijkgestelde reistitel, noch een identiteitskaart heeft aangebracht. De documenten die verzoekster gevoegd heeft aan haar aanvraag kunnen geenszins als een paspoort of daarmee gelijkgestelde reistitel, noch als een identiteitskaart worden beschouwd. Waar verzoekster ten slotte meent dat haar identiteit met zekerheid blijkt uit het administratief dossier, dient gesteld dat verzoekster niet toelicht hoe de gemachtigde van de staatssecretaris, gelet op het risico van identiteitsusurpatie, met zekerheid kan weten of de persoon die

een aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging indient tevens de persoon is van wie het paspoort en de identiteitskaart werden doorgefaxt aan de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van een verzoek tot mededeling van de modaliteiten van invrijheidstelling. De Raad kan het, gelet op voorgaande, geenszins kennelijk onredelijk achten dat bij gebreke aan dergelijk document of een geldige motivering die haar vrijstelt van die voorwaarde bij de aanvraag, de aanvraag van verzoekster conform artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER